

Valgt blev: *Lis Groes, Poul Dalsager, Gorrsen, Egon Jensen, Herlöv Larsen, Axel Ivan Pedersen, Chr. Rasmussen, Søren Jensen, Robert Christensen, Niels Jørgen Nielsen, Ravnkjær, Jørgen Jensen, Adam Møller, Niels Ravn, Kampp, Kai Moltke og Erik Hansen.*

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 14. december, kl. 10 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om levedsmidler m. m.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til patentlov.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift.

5) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Om folkepensionsbidrag).

6) *Første behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret 1. april 1968-31. marts 1969.

7) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Sygekassegrænsen m. v.).

Mødet hævet kl. 17¹⁰.

43. møde.

Torsdag den 14. december kl. 10.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Om folkepensionsbidrag) har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om levedsmidler m. m.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 29) findes i tidenden sp. 2259).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 121 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til patentlov.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 42) findes i tidenden sp. 2260).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Knud Thomsen: Efter at vi forleden her i tinget drøftede forslaget til patentlov ved anden behandling, er der opstået en uklarhed, efter at jeg har haft lejlighed til at gøre mig bekendt med fortrykket, hvor jeg har studeret den nøjagtige ordlyd af det løfte, ministeren efter aftale med folketingsudvalget afgav her fra talerstolen. Det

[Knud Thomsen.]

drejer sig i sandhed også om et indviklet område. Men jeg skal tillade mig at gøre opmærksom på, at det, udvalget ønskede, var, at der fra talerstolen af ministeren blev afgivet et løfte, der sikrede, at der på to bestemte områder ikke skete nogen pludselig praksisændring i det patenterbares område her i landet. De to forhold, vi tænkte på og havde i vort sind i udvalget, er nemlig ikke forankret i lovtæksten, men derimod i den påtænkte ændring i praksis, der fremgik af lovforslagets bemærkninger og på anden måde. Det drejede sig her om to ting.

Hidtil har man her i landet ikke kunnet patentere kemiske forbindelser som sådanne, stofpatenter kaldes det. Dette gælder overalt. Samtidig har man ikke kunnet patentere mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter deraf inden for jordbruget. Som ministeren har udtalt sig, går den nøjagtige ordlyd ud på, at ministeren kan tiltræde, at inden for jordbruget vil praksis ikke blive ændret med hensyn til kemiske stoffer og mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter deraf. Det er for det første ikke det, som udvalget havde i sit sind, det er smalle, og dernæst er det vel uheldigt, at indføre en delpraksis, nemlig at kemiske stoffer eller kemiske forbindelser skulle kunne patenteres uden for jordbruget, men ikke inden for jordbruget. Samtidig gør jeg opmærksom på, at hvis man følger denne snævrere vej, vil Danmark være gået i spidsen, idet patentering af kemiske forbindelser da vil være tilladt i Danmark bl. a., men ikke i Schweiz, Østrig og Portugal, antagelig heller ikke i Vesttyskland, ikke i Holland og ikke i Luxembourg.

Da jeg er nogenlunde sikker på, at der kun er misforståelser bag ved dette, vil jeg foreslå ministeren enten at bekræfte rigtigheden af de udtalelser, jeg her har givet, eller følge den anden udvej, som jeg også over for ministeren har peget på i en kort samtale, nemlig at ministeren drøfter dette forhold endnu en gang med udvalget, som

jo bliver siddende. Dette er jo muligt, og det er også muligt at gennemføre denne tredje behandling, da jo netop de pågældende forhold ikke er funderet i lovtæksten, men kun i andet materiale uden for den egentlige lovtækt. Jeg vil derfor være fuldt tilfreds, hvis ministeren vil give tilsagn om, at vi endnu en gang drøfter den administrative praksis af den lov, vi står i færd med at vedtage ved tredje behandling, i udvalget.

Handelsministeren (Ove Hansen): Jeg vil gerne sige til hr. Knud Thomsen, at jeg har opfattelsen af, at i det samråd, vi havde i udvalget, blev vore problemer trukket tydeligt op; jeg havde ikke opfattelsen af, at der skulle være noget, der var uklart. Men nu forstår jeg på hr. Knud Thomsen, at det kan der være, og derfor er jeg enig i, nu da udvalget skal fortsætte sit arbejde, at der der problemer, kan vi drøfte dem og se på dem i udvalget.

Da vi havde lovforslaget her til anden behandling, stillede hr. Poul Antonsen en række spørgsmål til mig, og jeg vil nu gerne give hr. Poul Antonsen et svar på de mange spørgsmål, der blev stillet til mig.

Hr. Poul Antonsen nævnte bl. a., at man, når lovforslagets kapitel III sættes i kraft, kunne frygte en skæv fordeling af strømmen af patentansøgninger, og udtrykte bekymring for, at Danmark risikerer at blive et sekundært land på det patentmæssige område.

Jeg er enig i, at der her er et forhold, som man må være nøje opmærksom på, når ordningen med nordiske patenter føres ud i livet. Ingen kan jo nu forudse, hvordan ansøgningerne vil fordele sig på de enkelte nordiske lande, og det er derfor vanskeligt at udtale sig om de eventuelle foranstaltninger, der kan komme på tale.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at man fra de nordiske komiteers side har foreslået nedsættelse af en kommission med repræsentanter for de nordiske lande med den opgave at følge, hvorledes den ny lov-

[Handelsministeren.]

givning om nordiske patenter virker. Det vil være en naturlig opgave for en sådan kommission at være opmærksom på tendenser til en skæv fordeling af patentansøgningerne. Skulle en sådan tendens vise sig, må man i første omgang søge ved råd og anvisninger til industrien, opfinderne og patentagenterne at råde bod herpå, men som hr. Poul Antonsen nævnte, findes der i lovforslagets § 38 en hjemmel for, hvis en frivillig ordning ikke kan etableres, at træffe bestemmelse om overførelse af patentansøgninger fra det ene land til det andet, således at en ligevægt etableres.

Under forslaget anden behandling spurgte hr. Poul Antonsen endvidere, om man i handelsministeriet og patentdirektoratet har truffet forberedelser til udfærdigelse af de administrative forskrifter, som er nævnt i lovforslaget. Om dette kan jeg oplyse, at udkast til bekendtgørelse har været behandlet på fællesnordiske møder, og at en dansk bekendtgørelse er ved at blive trykt, således at den kan være klar til ikrafttræden samtidig med loven. Patentdirektoratet er ligeledes i færd med at udarbejde de nærmere forskrifter for direktoratets arbejde.

Jeg kan ligeledes give tilsagn om, at den nye lov vil blive oversat til fremmede sprog snarest efter dens vedtagelse, og det vil vel naturligt ske i samarbejde med de andre lande.

Hr. Poul Antonsen stiller mig endvidere et spørgsmål om fortolkningen af lovforslagets § 2, stk. 2, 2. punktum, idet han ønskede klarlagt, fra hvilket tidspunkt en tidligere indgivet ansøgning og de akter, der hører hertil, skal anses som kendt i relation til denne bestemmelse.

Hertil kan jeg oplyse, at bestemmelsen jo svarer til en regel i Europarådets konvention om, at enhver deltagende stat skal betragte indholdet i en patentansøgning eller et patent, der senere er offentliggjort, som nyhedshindrende i det omfang, indholdet har en tidligere prioritetsdato end den ansøgning, der nu foreligger. Det er således klart, at det kolliderende materiale må have foreligget i den ældre ansøgning på det tidspunkt, da den nye ansøgning blev indgivet.

Det stillede spørgsmål lader sig i øvrigt

ikke besvare generelt, men udformningen af reglen i detaljer må overlades til patentmyndighedernes praksis og i sidste instans til domstolenes afgørelse.

Hvis der er tale om at modholde ansøgninger, der er indleveret her i landet, må det dog principielt være denne ansøgnings indleveringsdag, der er afgørende, og er der tale om senere indleveret materiale, må det være tidspunktet for indleveringen af dette til patentmyndigheden.

Hvad endelig angår de problemer, som i en overgangsperiode kan opstå, når reglen i § 2, stk. 2, 2. punktum, kommer til anvendelse på de ansøgninger, som er indleveret, inden den nye lov træder i kraft, men som skal behandles efter den nye lovs regler, nævnte jeg allerede under lovforslagets anden behandling, at man sikkert ved en analog anvendelse af overgangsbestemmelsernes punkt 5 kan undgå, at reglen i disse særlige forhold kommer til at virke mod sin hensigt. Jeg kan derfor i det hele henviser til mine bemærkninger herom under anden behandling.

Det er vel ikke urimeligt, at denne bestemmelse fastsætter en frist til den 1. juli 1968. Dette må ansøgerne indrette sig efter; og de har jo nu gennem de seneste år måttet være forberedt på, at disse regler inden for en overskuelig fremtid ville være gældende ret her i landet.

Ib Thyregod: Jeg vil gerne tilslutte mig de synspunkter, som hr. Knud Thomsen har gjort gældende vedrørende det af handelsministeren til udvalget givne tilsagn. Det er rigtigt, at der kan være en uklarhed, set i forhold til den udtalelse, som handelsministeren gav ved forslaget anden behandling, og det, som såvel hr. Knud Thomsen som jeg har opfattet som det tilsagn, som var givet over for udvalget. Det var jo netop aftalt, at der af handelsministeren ved anden behandling skulle gives et tilsagn af den art, som vi her har diskuteret.

Det, som vi har opfattet, er, at det, der skulle ske, var, at hidtidig praksis hvad angår stofpatenter og mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter heraf ikke skulle ændres, før der var etableret et nordisk samarbejde ved kapitel III's eventuelle ikrafttræden, med andre ord, at praksis her bliver uforandret, og det er en for-

[Ib Thyregod.]

udsætning for, at vi stemmer for lovforslaget her ved tredje behandling, at denne opfattelse fra vor side og altså også fra hr. Knud Thomsens side kan lægges til grund. Vi er naturligvis villige til at diskutere spørgsmålet nærmere i udvalget, men det er altså den forudsætning, vi har, og som tidligere er tilkendegivet.

Poul Antonsen: Jeg har ligefrem indtryk af, at der er flere, der kunne have været interesseret i udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling her i salen, men vort forslag derom blev jo stemt ned her.

Må jeg takke ministeren for svarene på de spørgsmål, jeg rejste ved anden behandling. Jeg forstår, at det på væsentlige punkter ikke er muligt at give helt klare svar, men at det må være det danske patentvæsens praksis og domstolene, som fastlægger den endelige retningslinje.

Under anden behandling henstillede vi, at lovforslaget gik til fornyet udvalgsbehandling, dels for at man kunne forsøge at nå frem til en bedre overgangsregel på et af mig præciseret punkt, dels for at man kunne overveje det ændringsforslag til § 3, stk. 3, som vi havde stillet, men som blev nedstemt. Dette skete, så vidt jeg kan se, uden at der fra nogen side blev anført andre væsentlige indvendinger mod ændringsforslaget, end at sagen havde været godt behandlet i udvalget, og at udvalgets resultater måtte være rigtige. Jeg tror, det var hr. Ib Thyregod, der berettede, at der vedrørende § 3, stk. 3, forelå en redegørelse fra handelsministeren til udvalget.

Jeg forstod i øvrigt på ordførerne, at udvalgets arbejde havde været særdeles tilfredsstillende og efter ordførernes opfattelse meget dybtgående. Når man ikke selv har haft lejlighed til at være med i udvalgsarbejdet, er det imidlertid svært at føle sig overbevist om udvalgets meget dybtgående arbejde; udvalgets betænkning af 7. december 1967 rører i hvert fald ikke nogen dybtgående undersøgelse af lovens forskellige bestemmelser, og det samme gælder beretningen af 22. september 1967, der i alt væsentligt blot er en aktstykkesamling, der dog ikke indeholder det aktstykke fra handelsministeren, der henvistes til vedrørende

§ 3, stk. 3. Nu da udvalget fortsat skal arbejde dels med to andre lovforslag, dels i fremtiden også med patentproblemer, må jeg henstille, at udvalget offentliggør flere aktstykker, end man hidtil har gjort, og herunder også den handelsministerielle udtalelse, der indeholder det, man støtter sig til vedrørende § 3, stk. 3; når det skal være begrundelse for lovforslaget, mener jeg dog, at det må bringes offentligt frem fra udvalget.

Lovforslagets § 3, stk. 3, er jo et afgørende brud på hidtidig dansk patentret, efter hvilken brug af en patenteret genstand ikke var patentkrænkende. Jeg er ked af, at mit ændringsforslag ikke blev fulgt. Jeg er sikker på, at den landmand, der får et forbud mod at bruge sin høstmaskine, måske den dag han skal til at høste, fordi den påstås at være patentkrænkende, også vil være ked af det; det vil den håndværker, der får forbud mod at bruge et arbejdsredskab eller en maskine, også være, endvidere den vinduespudder, der ikke må stå på sit patentstillads, og så fremdeles. Det nytter ikke, at man henviser til, at de kun rammes, hvis de er i såkaldt ond tro, for det vil de normalt være i tilfælde som disse, hvor de har haft mulighed for i deres fagblad at se en advarende annonce.

Jeg forstår nu, at kap. III bliver sendt til yderligere behandling og drøftelse her i tinget, inden ordningen eventuelt træder i kraft. Da regeringen imidlertid forhandler med de andre nordiske lande om en sådan ordning, henstiller jeg endnu en gang, at man meget nøje er opmærksom på de farer for dansk patentvæsen, der kan opstå, hvis man ikke træffer tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger til, at en såvel talmæssig som på anden måde rimelig del af patentansøgningerne bliver behandlet her i Danmark. Jeg forstod af ministerens udtalelser, at man nu netop på nordisk basis var i gang med at forhandle om disse ting, og jeg er glad for, at man på den måde allerede nu forbereder at undgå en skævdeling. Jeg vil opfordre ministeren til, at vi ikke fra dansk side bliver bundet under disse forhandlinger med de nordiske lande, således at det ikke senere i folketinget er muligt at tage et selvstændigt initiativ til at sikre danske interesser.

Knud Thomsen: Jeg vil gerne til den sidste talers bemærkning om § 3, stk. 3, sige, at dette forhold har været drøftet særdeles meget både i det danske udvalg og i vort fællesnordiske arbejde, og jeg kan for mit vedkommende varmt tilslutte mig det, der er anført i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig at man ikke har ment at kunne følge Patentagentforeningens forslag, der er det samme som det, den sidste ærede taler har nævnt, fordi man udtrykkelig mener, at man ikke kan godtage, at patentrettigheden ikke skal kunne gøres gældende over for den bruger, der køber i ond tro. Derfor er og bliver det rigtigt, som der står i bemærkningerne, at der kan gribes ind over for den, der med fuldt kendskab til patentet krænker eneretten. Dette kan man ikke have, det er jeg enig i.

Jeg vil yderligere gerne over for ministeren nævne, at i bemærkningerne til lovforslaget vedrørende § 1, stk. 2, er der gjort rede for lovkoncipisternes ønsker eller tanker omkring undtagelsesbestemmelserne, og der står her udtrykkeligt, at man ej heller har „optaget nogen undtagelse for kemiske forbindelser, der efter praksis ikke patenteres“. Det er dette, må ministeren forstå, striden i mange år har drejet sig om: de patenteres ikke efter praksis. Den hidtidige lov forbyder ikke at patentere kemiske forbindelser — det er de såkaldte stofpatenter — men efter praksis patenteres de ikke, og det, udvalget har ønsket, er ministerens tilsagn om, at praksis ikke ændres, før nøden banker på døren, således at der opstår overgangstid i denne henseende, en overgangstid, som udvalget altså har tilsluttet sig kan vare, indtil kap. III eller en anden nordisk ordning træder i kraft og dermed så at sige gør det naturligt på dette område at følge praksis. Ved at ophæve den nu går vi foran en række europæiske lande, hvad der nøjagtigt er det, vi ikke ønsker.

Poul Antonsen: Med den tone, hr. Knud Thomsen anvendte i sin omtale af mine bemærkninger om § 3, stk. 3, skulle man næsten tro, at de mennesker, der blev omtalt af hr. Knud Thomsen, lige var på grænsen af forbryderverdenen, når disse mennesker var i ond tro — med hævet stemme. Jeg vil endnu en gang gøre opmærksom på, at de mennesker, der er i ond tro, meget vel

kan være f. eks. gårdejere. Hvis der i Landsbladet har stået en advarende annonce, hvor et eller andet mejetærskerfirma meddeler, at de har gjort krav gældende mod en anden mejetærskervirksomhed, så er de pågældende landmænd, der får Landsbladet, i ond tro, uanset om de har læst annoncen eller lagt mærke til det. Det er derfor, vi er meget ked af, at vi har fået denne subjektive straffebestemmelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 25) findes i tidenden sp. 2287).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 140 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 60) findes i tidenden sp. 2293, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 87).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.